

CHONG KAK HAU

A

lwn.

PP

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, PULAU PINANG

B

YAACOB MD SAM PK

[RAYUAN JENAYAH NO: 42-221-2007

12 FEBRUARI 2009

HAKCIPTA: *Pelanun - Jualan salinan langgaran karya filem dan rakaman bunyi - Sama ada perayu didapati bersalah - Sama ada terdapat percanggahan keterangan oleh saksi - Sama ada keraguan ke atas identiti barang kes - Kegagalan mengepilkan salinan karya asal dalam akuan berkanun - Sama ada boleh diterima masuk sebagai keterangan atau eksibit yang boleh membentuk keterangan prima facie - Sama ada s. 42 Akta Hakcipta 1987 peruntukan substantif dan 'preconditions' hendaklah dipatuhi - Pembelaan perayu - Sama ada rekaan semata-mata - Sama ada gagal menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan - Akta Keterangan 1950, s. 9 - Kamun Prosedur Jenayah, s. 422*

C

D

E

Perayu telah didapati bersalah dan disabitkan di atas pertuduhan-pertuduhan kesalahan mendedahkan untuk jualan salinan langgaran karya filem dan rakaman bunyi, iaitu kesalahan di bawah s. 41(1)(b) Akta Hakcipta 1987 ('Akta') dan dihukum di bawah s. 41(1)(i) Akta yang sama. Faktanya adalah pada 22 Jun 2006, jam 10.55 malam, sepasukan lima pegawai KPDN yang diketuai oleh SP9 telah membuat serbuan di sebuah gerai tidak bernombor di hadapan pasar Jelutong, Georgetown. Seorang lelaki yang berada di bahagian dalam gerai tersebut iaitu OKT (perayu) telah ditangkap. Sebelum serbuan dibuat SP9 dan pasukannya telah membuat pemerhatian selama lebih kurang 10 minit ke atas gerai tersebut. SP9 telah membuat sitaan ke atas salinan-salinan langgaran VCD, DVD, CD, satu buku latihan (P3) dan lain-lain barangan. Isu-isu yang timbul adalah (a) percanggahan keterangan oleh saksi-saksi pendakwaan tentang perlakuan perayu yang dikatakan telah mendedahkan untuk jualan salinan langgaran karya filem dan rakaman bunyi; (b) isu keraguan ke atas identiti barang kes; (c) kegagalan mengepilkan salinan karya asal dalam akuan-akuan berkanun oleh pembuatnya, dengan itu akuan berkanun yang cacat telah diterima masuk sebagai keterangan *prima facie*; (d) sama ada pembelaan perayu bahawa perayu tidak berada di gerai

F

G

H

I

- A sewaktu ditangkap dan menafikan cakera-cakera yang dijumpai di atas meja gerai sebagai miliknya telah berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan.

Diputuskan:

- B (1) Menurut perayu, terdapat tiga versi keterangan yang bercanggah tentang apa yang saksi-saksi lihat. Mengikut mahkamah, apa yang saksi-saksi nyatakan tentang perlakuan perayu di gerai tersebut lebih merupakan diskripsi yang menggambarkan apa yang mereka lihat tetapi maksudnya
- C menjurus ke arah yang sama iaitu perayu dilihat melayan pelanggan yang ada di gerai tersebut dan tindak tanduk perayu lebih menyerupai seiring peniaga di gerai itu. P3 iaitu buku latihan yang terdapat catatan 'Hau' di muka kulit depan menguatkan lagi kes pendakwaan dan bukanlah suatu
- D kebetulan untuk nama tersebut dicatat di buku itu yang merekodkan jualan VCD, DVD dan CD. Perkataan 'Hau' adalah juga merupakan sebutan ketiga di nama perayu iaitu "Chong Kok Hau." Oleh itu, P3 adalah relevan seperti yang dimaksudkan oleh s. 9 Akta Keterangan 1950 dan Hakim
- E Sesyen tidak membuat kesilapan di dalam penghakimannya apabila membuat inferens tentang kaitan P3 tersebut dan perayu. Keterangan saksi-saksi jika dilihat secara totality adalah saling menyokong dalam perkara pemerhatian tersebut dan
- F konsisten antara satu sama lain. Hakim Sesyen telah menimbangkan keterangan tersebut dengan betul dan membuat inferens yang tidak bertentangan dengan keterangan yang ada itu. Mahkamah ini juga akan membuat inferens yang sama di atas keterangan yang ada itu. (perenggan 9)
- G (2) Mahkamah ini dapati setiap VCD dan DVD langgaran telah dikenalpasti dan ditandakan oleh SP9. Tidak terdapat apa-apa keraguan dalam identiti VCD dan DVD yang menjadi perkara pertuduhan. Perkara yang ditimbulkan oleh peguam perayu tentang perbezaan jumlah DVD oleh SP9 dalam keterangannya
- H dan dibandingkan dengan laporan polis SP9 (P52) hanya merujuk kepada 'DVD pelbagai tajuk' yang telah disita oleh SP9 yang berasingan daripada DVD yang telah dibutirkan yang mana mahkamah ini mendapati Hakim Sesyen tidak khilaf dalam keputusannya terhadap identiti eksibit-eksibit tersebut
- I yang menjadi perkara pertuduhan. Oleh itu hujahan peguam perayu dalam isu identiti eksibit tidak mempunyai merit. (perenggan 15)

- (3) Tiada keraguan bahawa karya asal telah tidak dikepilkan bersama akuan berkanun yang diikrarkan. Maka akuan berkanun P55 dan P59 hingga P67 telah gagal mematuhi peruntukan s. 42 Akta yang menghendaki salinan karya asal dikepilkan kepada affidavit atau akuan berkanun yang hendak digunakan sebagai keterangan *prima facie* hakcipta. Seksyen 42 Akta adalah peruntukan substantif dan setiap 'preconditions' di bawahnya hendaklah dipatuhi sebelum akuan berkanun atau affidavit tersebut layak diterima sebagai eksibit bagi membentuk keterangan *prima facie* di bawah s. 42 Akta. Pengepilan karya asal kepada akuan berkanun atau affidavit dengan itu adalah bersifat mandatori. Tiada penjelasan mengapa keperluan tersebut tidak dipatuhi. Terdapat kecacatan yang material terhadap P55 dan P59 hingga P67 dan dengan itu tidak boleh diterima masuk sebagai keterangan atau eksibit yang boleh membentuk keterangan *prima facie* terhadap hakcipta. Seksyen 422 Kanun Prosedur Jenayah tidak dapat memulihkan kecacatan tersebut kerana P55 dan P59 hingga P67 adalah keterangan bersifat substantif yang material dalam pembuktian pertuduhan. Penerimaannya sebagai keterangan akan mengakibatkan kegagalan keadilan. Dengan penolakan P55 dan P59 hingga P67 maka tiada keterangan hakcipta bagi maksud s. 42 Akta yang dapat dibuktikan oleh pihak pendakwaan bagi Pertuduhan Pindaan Pertama, Kedua, Ketiga, Keempat, Kelima, Keenam dan Ketujuh. Di atas alasan tersebut, maka rayuan bagi sabitan terhadap pertuduhan pindaan pertama, kedua, ketiga, keempat, kelima, keenam dan ketujuh adalah dengan ini dibenarkan dan hukuman oleh Hakim Sesyen diketepikan bagi pertuduhan-pertuduhan yang disebutkan tadi. (perenggan 35, 36, 38 & 39)
- (4) Hakim Sesyen telah menimbangkan pembelaan perayu tersebut seperti yang dapat dilihat dalam penghakimannya dan beliau mendapati pembelaan perayu adalah rekaan semata-mata. Hakim Sesyen mendapati pembelaan perayu itu tidak menimbulkan apa-apa keraguan munasabah ke atas kes pendakwaan. Hakim Sesyen telah memberikan alasan terhadap keputusannya itu dan mahkamah ini dapati ianya tidak bertentangan dengan keterangan yang ada. Mahkamah di peringkat rayuan ini tidak boleh dengan mudahnya menggantikan dapatan mahkamah bicara tersebut dengan dapatannya sendiri kecuali mempunyai sebab yang kukuh untuk berbuat demikian dan sebab tersebut tidak terdapat dalam kes

- A rayuan ini. Oleh yang demikian, Hakim Sesyen tidak tersalah arah dirinya dalam menimbangkan pembelaan perayu dan telah menggunakan tahap beban pembuktian undang-undang yang betul terhadap kes pembelaan. Mahkamah ini bersetuju dengan Hakim Sesyen bahawa pembelaan perayu telah gagal
- B menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan. (perenggan 44 & 45)
- (5) Bagi pertuduhan pindaan Kesembilan, Kesepuluh dan Kesebelas, akuan berkanun P72, P73 dan P74 telah mematuhi kehendak s. 42 Akta dan dengan itu Hakim Sesyen tidak tersalah arah dirinya di sisi fakta atau undang-undang apabila memutuskan P72, P73 dan P74 diterima masuk sebagai eksibit dan membentuk keterangan *prima facie* bagi CD yang disenaraikan di pertuduhan-pertuduhan tersebut. Rayuan perayu bagi pertuduhan pindaan Kesembilan, pertuduhan pindaan Kesepuluh dan pertuduhan pindaan Kesebelas adalah ditolak dan sabitan oleh Hakim Sesyen bagi pertuduhan-pertuduhan yang disebutkan itu dikekalkan. Dalam hal hukuman yang dijatuhkan Hakim Sesyen telah memberikan pertimbangan yang wajar terhadapnya dan mahkamah ini tidak mempunyai apa-apa sebab yang kukuh atau munasabah untuk mencampuri atau mengubah hukuman tersebut. Oleh yang demikian, hukuman oleh Hakim Sesyen tersebut adalah dikekalkan. (perenggan 47)
- F [Perintah seharusnya.]
- Kes-kes yang dirujuk:**
Che Omar Mohd Akhir v. PP [2007] 3 CLJ 281 FC (**dirujuk**)
Chong Loy Sen & Anor v. PP [1986] 2 CLJ 482; [1986] CLJ (Rep) 832 HC (**dirujuk**)
- G *Chuah Gim Seng & Anor lwn. PP* [2009] 1 LNS 16 (**dirujuk**)
Mohd Hazrin Md Sari v. PP [2008] 5 CLJ 361 CA (**dirujuk**)
Mohd Zaiham Mislan v. PP [2008] 1 LNS 723 (**dirujuk**)
Munusamy Vengadasalam v. PP [1987] 1 CLJ 250; [1987] CLJ (Rep) 221 SC (**dirujuk**)
- H *Rajagopal Santhanam v. PP* [1998] 1 LNS 485 (**dirujuk**)
Rock Records (M) Sdn Bhd v. Audio One Entertainment Sdn Bhd [2005] 1 CLJ 200 HC (**dibezakan**)
Rock Records & Tapes Co Ltd & Ors v. Season Karaoke Sdn Bhd & Ors [1998] 1 LNS 41 (**dirujuk**)
- I *Solid Gold Publishers Sdn Bhd v. Chan Wee Ho & Ors* [1998] 5 CLJ 735 HC (**dirujuk**)
Voon Mow Chen v. Menteri Dalam Negeri & Anor And Five Other Cases [1993] 4 CLJ 195 (**dirujuk**)

Perundangan yang dirujuk:

Copyright Act 1987, ss. 4, 41(1)(b), (1)(i), 42
Criminal Procedure Code, s. 422
Evidence Act 1950, s. 9
Rules of the High Court 1980, O. 41 r. 11

A

Sumber-sumber yang dirujuk:

Prof Khaw Lake Tee, *Copyright Law in Malaysia*, 3rd edn, ms 66

B

Bagi pihak perayu - RSN Rayer; T/n R Netraji Rayer & Co

Bagi pihak responden - Shakila Banu I Shaik Allauddeen TPR

Dilaporkan oleh Suhainah Wahiduddin

C

PENGHAKIMAN**Yaacob Md Sam PK:**

D

[1] Perayu telah didapati bersalah dan disabitkan di atas sepuluh pertuduhan kesalahan mendedahkan untuk jualan salinan langgaran karya filem dan rakaman bunyi, iaitu kesalahan di bawah s. 41(1)(b) Akta Hakcipta 1987 (dirujuk sebagai 'Akta' selepas ini) dan dihukum di bawah s. 41(1)(i) Akta yang sama.

E

[2] Bagi setiap pertuduhan, perayu dijatuhkan hukuman berikut:

Pertuduhan Pindaan Pertama: denda RM8,000 jika gagal bayar penjara enam bulan

F

Pertuduhan Pindaan Kedua: denda RM16,000 jika gagal bayar penjara sembilan bulan

Pertuduhan Pindaan Ketiga: denda RM8,000 jika gagal bayar penjara enam bulan

G

Pertuduhan Pindaan Keempat: denda RM8,000 jika gagal bayar penjara enam bulan

Pertuduhan Pindaan Kelima: denda RM4,000 jika gagal bayar penjara tiga bulan

H

Pertuduhan Pindaan Keenam: denda RM4,000 jika gagal bayar penjara tiga bulan

Pertuduhan Pindaan Ketujuh: denda RM4,000 jika gagal bayar penjara tiga bulan

I

- A Pertuduhan Pindaan Kesembilan: denda RM24,000 jika gagal bayar penjara 12 bulan
- Pertuduhan Pindaan Kesepuluh: denda RM12,000 jika gagal bayar penjara lapan bulan
- B Pertuduhan Pindaan Kesebelas: denda RM72,000 jika gagal bayar penjara dua tahun.

Isu-Isu rayuan

- C [3] Peguam perayu di dalam rayuannya mengutarakan beberapa isu utama yang menjadi alasan rayuan perayu. Isu-isu tersebut ialah:
- D (a) percanggahan keterangan oleh saksi-saksi pendakwaan tentang perlakuan perayu yang dikatakan telah mendedahkan untuk jualan salinan langgaran karya filem dan rakaman bunyi;
- (b) identiti eksibit terlibat telah gagal dibuktikan tanpa keraguan;
- (c) pembelaan perayu telah berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan; dan
- E (d) akuan berkanun yang cacat telah diterima masuk sebagai keterangan *prima facie*.

Fakta Kes Secara Ringkas

- F [4] Pada 22 Jun 2006 jam 10.55 malam, sepasukan lima pegawai KPDN yang diketuai oleh SP9 telah membuat serbuan di sebuah gerai tidak bernombor di hadapan pasar Jelutong, Georgetown. Seorang lelaki yang berada di bahagian dalam gerai tersebut iaitu
- G OKT (perayu) telah ditangkap. Sebelum serbuan dibuat SP9 dan pasukannya telah membuat pemerhatian selama lebih kurang 10 minit ke atas gerai tersebut. SP9 telah membuat sitaan ke atas salinan-salinan langgaran VCD, DVD, CD, satu buku latihan (P3), tiga telefon bimbit (P37A & B dan P38), wang tunai RM407,
- H DVD player, dua unit speaker, satu unit sub-woofer dan lain-lain barangan. Satu laporan polis berkaitan serbuan dan sitaan tersebut dibuat oleh SP9 sebagaimana Jelutong Rpt. 4507/06 (P52). SP9 kemudiannya telah menyediakan Borang Akuan Penyitaan (P77).

I

(a) Isu Percanggahan Keterangan Saksi-saksi Pendakwaan

A

[5] Peguam telah menghujahkan dengan panjang lebar ke atas keterangan saksi-saksi pendakwaan yang dikatakan bercanggah dalam perkara yang material tentang kejadian serbuan tersebut. Peguam merujuk kepada keterangan SP1 yang mengatakan pemerhatian dibuat selama 10 minit dan SP1 nampak seorang lelaki Cina sedang menjual VCD, pada ketika itu ada tiga orang pelanggan. Peguam kemudiannya merujuk kepada keterangan SP2 yang mengatakan intipan dibuat selama 10 minit dan SP2 nampak satu lelaki Cina sedang melayan beberapa pelanggan di gerai tersebut. Peguam seterusnya merujuk kepada keterangan SP3 yang mengatakan pemerhatian dibuat selama 10 minit dan SP3 nampak satu lelaki Cina bertentangan dengan tiga (lelaki) yang disyaki melakukan transaksi jualbeli. Seterusnya peguam merujuk kepada keterangan SP9 iaitu ketua pasukan serbuan yang mengatakan pemerhatian dibuat selama 10 minit dan SP9 nampak satu gerai dan terdapat beberapa orang berbangsa Cina, satu set player dan ada music dimainkan dan di hadapan beberapa orang itu ada satu (lelaki) Cina yang disyaki peniaga. Peguam menghujahkan SP1 menggunakan perkataan 'sedang menjual', SP2 mengatakan 'sedang melayan', SP3 pula mengatakan 'melakukan transaksi jualbeli' dan SP9 pula mengatakan 'syaki peniaga'. Peguam menghujahkan bagi satu serbuan di mana saksi-saksi melihat dan membuat pemerhatian yang sama, tidak sepatutnya boleh berlaku percanggahan dalam apa yang dilihat tentang perlakuan perayu di gerai tersebut. Oleh itu hujah peguam terdapat tiga versi keterangan yang bercanggah tentang apa yang mereka masing-masing lihat. Peguam juga menghujahkan bahawa SP9 dalam laporan polis P52 tidak ada menyebutkan perayu 'disyaki peniaga' dan 'pemerhatian 10 minit'. Peguam menghujahkan bahawa hakim sesyen telah tidak memberikan pertimbangan ke atas percanggahan tersebut yang dihujahkan oleh peguam sebagai material dalam menilai keterangan kes pendakwaan.

B

C

D

E

F

G

[6] Bagi mempertimbangkan hujahan peguam itu, mahkamah ini meneliti kepada alasan penghakiman oleh hakim sesyen untuk melihat sama ada hakim sesyen ada menimbangkan keterangan tentang pemerhatian oleh saksi-saksi tersebut. Di ms 127 rekod rayuan hakim sesyen mengatakan seperti berikut:

H

Sebelum OKT ditangkap, pemerhatian selama 10 minit dari jarak 10 meter dibuat. Dari pemerhatian, saksi-saksi pendakwaan iaitu SP1, SP2 dan SP3 nampak perkara-perkara berikut:

I

- A 1. OKT berada di belakang gerai, sedang jual CD.
2. Ada 3 orang pelanggan di hadapan OKT.
3. VCD, DVD dan CD dipamerkan dengan di klip di atas papan meja.
- B 4. Ada DVD player dan sub-woofer.

[7] Seterusnya di ms 133 rekod rayuan hakim sesyen mengatakan:

- C Sebelum OKT ditangkap pemerhatian ada dibuat. Hanya beliau sahaja dilihat berada di belakang gerai ... OKT bukan setakat berdiri sahaja, tetapi beliau juga dilihat melayan 3 orang pelanggan. Hanya satu inferen sahaja boleh dibuat iaitu OKT adalah seorang penjual ketika itu.

- D [8] Di ms 134 rekod rayuan hakim sesyen membuat kesimpulan:
Keterangan mereka mengenai pemerhatian dan apa yang dilihat oleh mereka diterima oleh mahkamah sebagai keterangan yang benar.

- E [9] Mahkamah ini telah menimbangkan hujahan peguam tentang percanggahan yang dikatakan berlaku dalam keterangan SP1, SP2, SP3 dan SP9. Mahkamah ini dapati adalah satu fakta bahawa pemerhatian ada dibuat. Adalah juga merupakan satu fakta bahawa semasa pemerhatian itu terdapat tiga lagi lelaki Cina berada di hadapan gerai dan perayu berada di bahagian belakang meja di
- F gerai itu. Adalah juga satu fakta bahawa melalui keterangan SP1, SP2, SP3 dan SP9 bahawa perayu telah cuba melarikan diri sewaktu serbuan. Mahkamah dapati apa yang SP1, SP2, SP3 dan SP9 nyatakan tentang perlakuan perayu di gerai tersebut lebih
- G merupakan diskripsi yang menggambarkan apa yang mereka lihat tetapi maksudnya menjurus ke arah yang sama iaitu perayu dilihat melayan pelanggan yang ada digerei tersebut dan tindak tanduk perayu lebih menyerupai seorang peniaga di gerai itu. P3 iaitu buku latihan yang terdapat catatan 'Hau' di muka kulit depan
- H menguatkan lagi kes pendakwaan dan bukanlah suatu yang kebetulan untuk nama tersebut tercatat di buku itu yang merekodkan jualan VCD, DVD dan CD bagi tempuh antara mulai 18 Mei 2006 (ms 159 rekod rayuan) hingga 16 Jun 2006 dan selepasnya yang tiada dinyatakan tarikh (ms 188-196 rekod rayuan). Perkataan 'Hau' di P3 tersebut adalah juga merupakan
- I sebutan ketiga di nama perayu iaitu 'Chong Kok Hau'. Oleh itu P3 adalah relevan seperti yang dimaksudkan oleh s. 9 Akta

Keterangan 1950 dan hakim sesyen tidak membuat kesilapan di dalam penghakimannya apabila membuat inferens tentang kaitan P3 tersebut dan perayu (ms 136 rekod rayuan). Mahkamah ini juga berpendapat ketinggalan SP9 menyebutkan perkataan “disyaki peniaga” dan “pemerhatian selama 10 minit” dalam laporan polis P52 tidak mencatatkan kes pendakwaan disebabkan keterangan saksi-saksi jika dilihat secara totaliti adalah saling sokong menyokong dalam perkara pemerhatian tersebut dan konsisten antara satu sama lain. Ketinggalan itu juga tidak mencanggahi keterangan SP9. Oleh yang demikian mahkamah ini mendapati hakim sesyen telah menimbangkan keterangan tersebut dengan betul dan membuat inferens yang tidak bertentangan dengan keterangan yang ada itu. Mahkamah ini juga akan membuat inferens yang sama di atas keterangan yang ada itu.

(b) Isu Keraguan Ke Atas Eksibit

[10] Peguam menghujahkan bahawa terdapat keraguan ke atas identiti barang kes disebabkan terdapatnya percanggahan di antara P40 (Borang Serah Menyerah Eksibit Untuk Simpanan) dan P52 (laporan polis SP9). Peguam merujuk kepada keterangan SP9 yang mengatakan menyita sejumlah 217 VCD, 237 DVD dan 153 CD (ms 90 rekod rayuan) sedangkan dalam P52 yang dibuat oleh SP9 mengatakan 217 VCD , 215 DVD dan 153 CD (ms 208 rekod rayuan). Oleh itu berlaku kekurangan 22 unit DVD. Peguam menghujahkan tiada penjelasan oleh pihak pendakwaan terhadap perbezaan jumlah DVD tersebut. Bagi melihat justifikasi hujahan peguam itu mahkamah ini meneliti P52, P77 dan keterangan SP9 dan SP4 (pegawai penyiasat).

[11] SP9 di dalam P52 mengatakan membuat sitaan filem dalam bentuk VCD langgaran seperti berikut:

The Da Vinci Code : 1 unit

X-Men 3 : 1 unit

Ice Age 2 The Meltdown : 1 unit

The Wild : 1 unit

Cars : 1 Unit

Mission Impossible 3: 1 unit

Posidon : 1 unit

- A** Scarry Movie 4 : 1 unit
Underworld Evolution : 1 unit
The Fast and The Furious Tokyo Drift : 3 unit.
- B** [12] VCD 'Da Vinci Code' adalah merupakan Pertuduhan Pindaan Pertama; 'Age Ice The Meltdown' dan 'X-Men 3: The Last Stand' adalah Pertuduhan Pindaan Kedua; 'The Wild' adalah merupakan Pertuduhan Pindaan Ketiga; 'Cars' adalah Pertuduhan Pindaan Keempat; 'Mission Impossible' adalah Pertuduhan Pindaan Kelima; dan 'Poseidon' adalah Pertuduhan Pilihan Keenam.
- C** [13] Bagi DVD langgaran SP9 dalam P52 mengatakan membuat sitaan berikut:
- D** The Da Vinci Code : 1 unit
Ice Age 2 The Meltdown : 1 unit
X-Men 3 The Last Stand : 1 unit
The Wild : 1 unit
- E** Cars : 1 unit
Flight Plan : 1 unit
Garfield 2 : 2 unit
- F** Over The Hedge : 2 unit
Eight Below : 1 unit.
- G** [14] DVD filem 'Da Vinci Code' adalah Pertuduhan Pindaan Pertama, 'Ice Age 2 The Meltdown' dan 'X-Men 3 The Last Stand' adalah Pertuduhan Pindaan Kedua; 'The Wild' dan 'Eight Below' adalah Pertuduhan Pindaan Ketiga; 'Cars' adalah Pertuduhan Pindaan Keempat; 'Garfield 2' adalah Pertuduhan Pindaan Ketujuh; dan 'Flight Plan' adalah Pertuduhan Pindaan Kelapan.
- H** [15] Dari keterangan SP9 dan SP4 (pegawai penyiasat) dan merujuk kepada P52 serta P77 (Akuan Penyitaan), mahkamah ini dapati setiap VCD dan DVD langgaran telah dikenalpasti dan ditandakan oleh SP9 (ms 92 rekod rayuan). SP4 juga berupaya mengecamkan eksibit-eksibit yang dibuat serahan kepadanya oleh
- I** SP9 (ms 54-59 rekod rayuan). Oleh itu tidak terdapat apa-apa keraguan dalam identiti VCD dan DVD yang menjadi perkara

pertuduhan di Pertuduhan Pindaan Pertama, Kedua, Ketiga, Keempat, Kelima, Keenam dan Ketujuh (bagi Pertuduhan Pindaan Kelapan hakim sesyen memutuskan tiada kes *prima facie* dibuktikan). Perkara yang ditimbulkan oleh peguam tentang perbezaan jumlah DVD oleh SP9 dalam keterangannya dan dibandingkan dengan P52 hanya merujuk kepada 'DVD pelbagai tajuk' yang telah disita oleh SP9 yang berasingan daripada DVD yang telah dibutirkan di atas yang mana mahkamah ini mendapati hakim sesyen tidak khilaf dalam keputusannya terhadap identiti eksibit-eksibit tersebut yang menjadi perkara pertuduhan. Oleh yang demikian mahkamah ini berpuashati ke atas unit-unit VCD iaitu P9 (Da Vinci Code), P10 (Poseidon), P11 (Mission Impossible), P12 (X-Men 3:The Last Stand), P13 (Ice Age 2 The Meltdown) dan P14 (Cars) adalah VCD yang sama yang disita dan dikemukakan oleh SP9 di mahkamah.

[16] Begitu juga mahkamah ini berpuashati ke atas unit-unit DVD iaitu P15 (X-Men 3: The Last Stand); P16 (Garfield); P17 (Cars); P18 (Eight Below); P19 (The Wild); P20 (Ice Age 2 The Melt Down); P21 (Da Vinci Code) dan P22 (Flight Plan) adalah DVD yang sama yang disita dan dikemukakan oleh SP9 di mahkamah. Oleh itu hujahan peguam dalam isu identiti eksibit tidak mempunyai merit.

(c) Isu Akuan Berkanun Yang Cacat

[17] Petisyen rayuan perayu di perenggan 25 (5), (6), (7), (8), (9) dan (10) mempersoalkan penerimaan masuk Akuan Berkanun P55, P59 hingga P67 dan P72-P74 sebagai eksibit yang telah membentuk keterangan *prima facie*. Peguam menghujahkan salinan karya asal telah tidak dikepilkan bersama Akuan Berkanun dan kegagalan tersebut telah melanggar s. 42 Akta Hakcipta. Walau pun peguam tidak menghujahkan dengan lebih terperinci terhadap isu ini tetapi mahkamah ini yang mendengar rayuan terhadap keseluruhan sabitan dan hukuman oleh perayu wajar juga melihat isu ini dengan lebih terperinci kerana penerimaan masuk akuan berkanun tersebut adalah material kerana ianya menjadi asas keterangan dalam pembuktian kes pendakwaan yang menjadi sandaran oleh hakim sesyen dalam keputusannya berkaitan kewujudan hakcipta dan pemegang hakcipta. Mahkamah ini merujuk kepada kes *Mohd Zaiham bin Mislal lwn. Pendakwa Raya* [2008] 1 LNS 723 (keputusan bertarikh 23 Oktober 2008 belum dilaporkan) dan menggunakan prinsip yang disebut oleh kes itu sebagai panduan dalam kuasa mahkamah yang mendengar rayuan

- A untuk melihat kepada isu-isu keterangan yang lain walau pun tidak dirujukkan dalam hujahan oleh perayu. Bantahan oleh pihak pembelaan ke atas penerimaan masuk P55 dan P59 hingga P67 sebagai eksibit adalah seperti yang direkodkan di ms 60 rekod rayuan. Tiada 'ruling' oleh hakim sesyen terhadap bantahan itu.
- B dalam kes di hadapan mahkamah ini perayu ada memplidkan dalam petisyen rayuannya terhadap perkara ini seperti yang dirujukkan di atas. P55 (ms 211 rekod rayuan) dan P59 hingga P67 (ms 224 hingga 399) adalah sepuluh Akuan Berkanun dibuat di bawah Statutory Declarations Act 1960 (Akta 13). Setiap Akuan Berkanun tersebut diikrarkan pada 22 Ogos 2006 oleh Nur Hayati Yahaya iaitu Director of Film and Video Protection Services (M) Sdn Bhd bagi pihak tuanpunya hakcipta yang menuntut hakcipta terhadap filem-filem salinan langgaran seperti di pertuduhan.
- C bagi hakcipta filem 'The Da Vinci Code'. P59 bagi hakcipta filem 'Ice Age The Meltdown. P60 bagi hakcipta filem 'X-Men: The Last Stand'. P61 bagi hakcipta filem 'The Wild'. P62 bagi hakcipta 'Eight Below'. P63 bagi hakcipta filem 'Cars'. P64 bagi hakcipta filem 'Mission: Impossible 3'. P65 bagi hakcipta filem 'Poseidon'. P66 bagi hakcipta filem 'Garfield A Tail of Two Kitties'. P67 bagi hakcipta filem 'Flightplan'. Di setiap P55, P59 hingga P67 tersebut deponen Nur Hayati Yahaya mengeksibitkan 'Letter of Authorization' yang diberikan kepadanya oleh syarikat-syarikat yang menjadi pemegang hakcipta dan di antara kuasa-kuasa yang diberikan kepada beliau ialah untuk mengikrarkan akuan berkanun atau affidavit di bawah s. 42 Akta Hakcipta. Akuan-akuan berkanun tersebut diikrarkan di hadapan Pesuruhjaya Sumpah yang menurunkan materainya. Setiap akuan berkanun tersebut juga disertakan 'Certificate Identifying Exhibit' bagi Eksibit bertanda 'A' oleh Pesuruhjaya Sumpah. Eksibit bertanda 'A' tersebut adalah salinan 'Letter of Authorization' terhadap lantikan Nur Hayati Yahaya dan dokumen-dokumen sokongan lain yang membuktikan kewujudan hakcipta bagi pemegang-pemegang hakcipta terlibat.
- D
- E
- F
- G
- H [18] Seksyen 42 Akta Hakcipta 1987 membenarkan affidavit atau akuan berkanun yang dibuat di hadapan mana-mana orang yang mempunyai kuasa untuk mengendalikan sumpah oleh orang yang mengaku sebagai tuanpunya hakcipta atau orang yang diberi kuasa untuk bertindak bagi pihak tuan punya hakcipta diterima masuk sebagai keterangan *prima facie*.
- I [19] Walau bagaimana pun isu yang dibangkitkan di dalam rayuan ini ialah setiap akuan berkanun P55 dan P59 hingga P67 tersebut di perenggan 1(a)(iii) dideposkan dengan nyataan seperti berikut:

1(a)(iii). Now produced and marked as “Exhibit B” is the true copy of the said film. A

(perkataan tersebut diterang sinar oleh mahkamah ini).

[20] Turut dilampirkan dalam setiap akuan berkanun ialah ‘Certificate Identfying Exhibit’ bermaterai oleh Pesuruhjaya Sumpah bertarikh yang sama 22 Ogos 2006 yang mengesahkan eksibit bertanda ‘B’ iaitu salinan karya asal sebagai telah dikemukakan bersama akuan berkanun tersebut. B

[21] Walau bagaimana pun apa yang sebenarnya berlaku ‘eks. B’ iaitu karya asal yang dinyatakan di perenggan 1(a)(iii) akuan berkanun P55 dan P59 hingga P67 tersebut tidak dikepilkan bersama akuan-akuan berkanun tersebut baik semasa akuan berkanun itu di ikrarkan di hadapan pesuruhjaya sumpah pada 22 Ogos 2006 mahu pun semasa akuan berkanun itu diserahkan kepada pegawai penyiasat (SP4) pada 23 Ogos 2006. Ini jelas dapat disimpulkan apabila P56 iaitu surat daripada Film and Video Protection Services (M) Sdn Bhd bertarikh 22 Ogos 2006 dengan nyata mengatakan ‘karya-karya filem yang asal dalam bentuk VCD/ DVD akan dikemukakan sebelum tarikh perbicaraan.’ C
D
E

Adalah elok bagi kemudahan rujukan surat (P56) tersebut diturunkan yang berbunyi:

Film And Video Protection Services (M) Sdn Bhd

22hb Ogos 2006 F

Pengarah
Bahagian Penguatkuasa
Kementerian Perdagangan Dalam Negeri Dan
Hal Ehwal Pengguna G

Tingkat 3, Bangunan Tuanku Syed Putra,
Lebuh Downing,
Pulau Pinang

U/P: En. Roslan bin Ramli H

Tuan/Pn/Cik,

**Penyerahan Dokumen dan Laporan Ujitayang bagi Kes No.
AHC 40/06(PP)**

Dengan segala hormatnya izinkan saya merujuk kepada perkara di atas. I

- A** Sukacita dimaklumkan bahawa bersama-sama ini dilampirkan Akuan Berkanun Sek. 42 Akta Hakcipta 1987 bagi tajuk-tajuk filem bagi kes berkaitan kepada pihak Tuan/Puan/Cik untuk tindakan selanjutnya.
- B** Kami akan mengemukakan karya-karya filem yang asal dalam bentuk VCD/DVD kepada pihak Tuan/Puan/Cik sebelum tarikh perbicaraan dan kami juga memohon kerja sama dari pihak Tuan/Puan/Cik untuk menghubungi kami seminggu sebelum hari perbicaraan bagi kes tersebut.
- C** Akhir sekali saya berharap agar pihak Tuan/Puan/Cik dapat mendaftarkan kes ini di mahkamah secepat mungkin. Saya juga ingin mengambil kesempatan di sini untuk mengucapkan ribuan terima kasih kepada pihak Tuan/Puan/Cik di atas bantuan yang diberikan di dalam usaha untuk membentaras kegiatan cetak rompak.
- D** Sekian, terima kasih.
- Yang benar,
- t.t.
- E** Gawri Krishnan.
- [22]** Di dalam kes *Rajagopal a/l Santhanam v. Public Prosecutor* [1998] 1 LNS 485 Suriyadi J (Mahkamah Tinggi ketika itu) mengatakan:
- F** The Act (Copyright Act 1987) is unique in that, evidence in the form of affidavits is admissible, subject to the preconditions that have been laid down.
- [23]** Apakah 'preconditions' yang dimaksudkan itu? Prof. Khaw Lake Tee dalam bukunya bertajuk *Copyright Law in Malaysia* (3rd edn) di ms 66, menyusunkan 'preconditions' yang dinyatakan oleh YA Suriyadi J dalam kes *Rajagopal a/l Santhanam (supra)*, iaitu:
- G**
- (a) it must be made by or on behalf of the person claiming to be the copyright owner;
- H**
- (b) it must state the copyright subsists in the work at the time specified;
- (c) that he or the person named therein is the owner of the copyright;
- I**
- (d) a true copy of the work is annexed; and
- (e) the person who is authorized to act on behalf of the copyright must produce such authorization in writing.

[24] YA Suriyadi J dalam kes *Rajagopal a/l Santhanam* juga mengatakan “to qualify to be admissible, as evidence pursuant to s. 42(2) of the Act, a true copy of the work must be annexed to that affidavit or statutory declaration.” A

[25] Pendirian yang sama juga dinyatakan oleh Suriyadi J dalam kes *Solid Gold Publishers Sdn Bhd. v Chan Wee Ho & Ors* [1998] 5 CLJ 735: B

Under this section (section 42 of the Copyright Act), an affidavit or statutory declaration made before any person having authority to administer oath, by any person claiming to be the owner of the copyright or by his agent, in any of the works eligible for copyright under this Act, shall be admissible in evidence and shall be *prima facie* proof of the facts contained therein. To fall within the ambit of this provision, any person, say an agent, shall be required to produce such authorization in writing. By the canon of construction this evidential requirement which is provided for under s. 42(2) is mandatory in nature. I interpret it to mean that nonproduction of that authorization documents would not qualify the contents of the relevant affidavit to be *prima facie* proof of facts contained therein. C D

[26] Dalam kes *Rock Records (M) Sdn Bhd v. Audio One Entertainment Sdn Bhd* [2005] 1 CLJ 200, Abdul Malik Ishak J (Mahkamah Tinggi ketika itu) telah membincangkan juga pemakaian peruntukan s. 42 Akta dan berpendapat penolakan karya asal dalam bentuk photostat yang diputuskan dalam kes *Solid Gold Publishers Sdn Bhd (supra)* di atas alasan karya asal dalam bentuk photostat yang dikepilkan dalam akuan berkanun bercanggah dengan peruntukan Akta Keterangan 1950 adalah salah diputuskan disebabkan Akta Keterangan 1950 tidak terpakai ke atas afidavit. E F

[27] Di dalam kes *Rock Records (M) Sdn Bhd (supra)* karya asal telah tidak dikepilkan bersama Akuan Berkanun di atas alasan ‘due to its bulk and volume’. Karya asal tersebut kemudiannya telah dikemukakan di hadapan hakim semasa perbicaraan. Abdul Malik Ishak J mengatakan: G H

It is not the case that the plaintiff is unable to produce the actual or true copies of the works. At para. 7 of encl. 4, there is an averment which states that:

The original of the albums and recordings will be produced in court at the hearing of the plaintiff’s application hereof. I

- A [28] Rayuan di hadapan mahkamah ini adalah terhadap kegagalan
mengepilkkan salinan karya asal dalam akuan-akuan berkanun oleh
pembuatnya. Mahkamah ini tiada keraguan bahawa karya asal telah
tidak dikepilkkan bersama akuan berkanun yang ikrarkan pada 22
Jun 2006. Salinan karya asal tersebut tidak juga dikepilkkan semasa
B akuan-akuan berkanun itu dibuat serahan kepada SP4 (pegawai
penyiasat). Oleh itu apabila pesuruhjaya sumpah yang memateraikan
“Certificate Certifying Exhibit” yang mengesahkan Eksibit Bertanda
‘B’ (ms 222, 235, 246, 258, 271, 284, 296, 376, 388 dan 399
rekod rayuan) iaitu karya asal telah dikemukakan bersama akuan
C berkanun P55, P59 hingga P67 tersebut, fakta tersebut adalah
tidak benar. Tiada salinan karya asal sedemikian dieksibitkan.
- [29] Berdasarkan keputusan kes *Rajagopal a/l Santhanam (supra)*
dan kes *Solid Gold Publishers Sdn Bhd. (supra)* maka P55, P59
D hingga P67 telah gagal mematuhi peruntukan s. 42 Akta yang
menghendaki salinan karya asal dikepilkkan (annexed thereto)
kepada afidavit atau akuan berkanun yang hendak digunakan
sebagai keterangan *prima facie* hakcipta. Akibatnya akuan-akuan
berkanun tersebut hendaklah disifatkan sebagai cacat (defective)
E dan tidak memenuhi ‘preconditions’ yang dikehendaki oleh s. 42
Akta sebelum ianya boleh diterima masuk sebagai eksibit dan
keterangan *prima facie* di bawah undang-undang. Tiada
permohonan dibuat oleh deponen afidavit bagi membuat akuan
berkanun yang baru atau pembetulan ke atas akuan berkanun
F tersebut yang tidak benar kandungannya (*Voon Mow Chen v.*
Menteri Dalam Negeri & Anor and Five Other Cases [1993] 4 CLJ
195). Pengemukakan salinan karya asal di hadapan hakim semasa
perbicaraan dan mengeksibitkannya dalam akuan berkanun adalah
dua proses yang berbeza. Apabila mahkamah menerima akuan
G berkanun sebagai keterangan *prima facie*, akuan berkanun itu
mestilah lengkap dan benar kandungannya. Apabila mahkamah
membuat uji tayang bagi perbandingan salinan langgaran dan karya
asal maka karya asal yang dieksibitkan sebagai ‘eks. B’ dalam
akuan berkanun adalah yang sepatutnya digunakan dan bukannya
H ‘karya asal’ yang dibuat serahan berasingan daripada akuan
berkanun yang tidak disahkan oleh pembuat akuan berkanun
sebagai karya asal yang dimaksudkannya. Jika karya asal tidak boleh
dieksibitkan di dalam akuan berkanun oleh sebab tertentu yang
dapat dijelaskan, maka akuan berkanun perlu mengatakan
I sedemikian seperti mana yang dipetik oleh hakim dalam kes *Rock*
Records (M) Sdn. Bhd. Eksibit P56 tidak boleh menjadi sebahagian
daripada akuan berkanun dan oleh itu bukanlah suatu penjelasan

terhadap kegagalan mengepilkan salinan karya asal bersama akuan berkanun yang diikrarkan. Afidavit yang disediakan oleh deponen bukanlah satu proses mekanikal sahaja. Deponen mendeposkan fakta-fakta dan memberikan bukti bagi menyokong fakta yang dideposkan dalam akuan berkanunnya. Akuan berkanun atau afidavit itu yang diterima masuk sebagai keterangan akan membentuk keterangan *prima facie* yang akan mengundang pemakaian anggapan (presumption) di bawah undang-undang yang bukan mudah untuk disangkal (s. 41(2) Akta).

Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ada memperuntukkan perkara berkaitan pembuatan dan format affidavit. O. 41 r. 11 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 memperuntukkan:

11(1) Any document to be used in conjunction with an affidavit must be exhibited and copy thereof annexed to the affidavit.

(2) Any exhibit to an affidavit must be identified by a certificate of the person before whom the affidavit is sworn.

[30] Di hadapan mahkamah ini eks. P55 dan P59 hingga P67 serta P72 hingga P74 adalah akuan berkanun. Dengan itu ianya adalah tertakluk kepada peruntukan di bawah Statutory Declarations Act 1960. Walau bagaimana pun oleh kerana Statutory Declarations Act 1960 tidak mempunyai peruntukan yang memperincikan tentang pembuatan dan kandungan yang perlu ada di dalam sesuatu akuan berkanun maka pada amalannya peruntukan di bawah O. 41 r. 11 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 kerap diambil pakai sebagai panduan.

[31] Adakah akuan berkanun P55 dan P59 hingga P67 telah mematuhi s. 42 Akta dan Statutory Declarations Act 1960? Hakim sesyen di dalam penghakiman beliau apabila menerima masuk akuan berkanun tersebut mengatakan (ms 134-135 rekod rayuan):

Tidak dinafikan bahawa karya-karya asal tidak dikepilkan bersekali dengan Akuan Berkanun (AB) sebagaimana yang dikehendaki oleh seksyen 42(1) Akta Hakcipta 1987. Sebaliknya karya-karya itu dikemukakan secara berasingan. Saya berpendapat pengasingan ini tidak menjejaskan intipati AB. Ia hanya menunjukkan ketidakpatuhan format sahaja. Apa yang penting ialah karya asal yang dikemukakan dan dikemukakan bersama AB di mahkamah. Saya tidak ada keraguan munasabah bahawa AB yang dikemukakan mematuhi kehendak seksyen 42(1) dan diterima sebagai keterangan *prima facie* mengenai pemilik hakcipta.

- A Dari penghakiman hakim sesyen tersebut adalah jelas bahawa:
- (a) karya asal tidak dikepilkan dalam akuan berkanun;
 - (b) akuan berkanun (AB) telah dikemukakan di mahkamah;
- B (c) karya asal dikemukakan dimahkamah secara berasingan daripada akuan berkanun;
- (d) akuan berkanun diterima sebagai keterangan.
- C [32] Isunya ialah apabila hakim sesyen menerima akuan berkanun sebagai eksibit dan menjadi keterangan *prima facie*, pada ketika itu pengataan yang terdapat di para 1(1)(iii) di setiap akuan berkanun P55 dan P59 hingga P67 adalah tidak benar dari segi fakta. Hakim sesyen tidak memberikan apa-apa pertimbangan atau dapatannya dalam perkara ini. Tiada permohonan untuk akuan berkanun itu dipinda atau dibetulkan. Tiada juga 'leave' dipohon dari mahkamah untuk akuan berkanun itu digunakan disebalik kecacatan yang terdapat ke atas kandungannya. Mahkamah ini berpendapat kecacatan di dalam akuan berkanun P55 dan P59 hingga P67 bukanlah suatu yang bersifat 'irregularity' dalam bentuk format yang boleh dipulihkan dengan pengemukaan salinan karya asal di mahkamah semasa perbicaraan kes. Ia menyentuh kandungan pengataan-pengataan yang substantif (*Voon Mow Chen v. Menteri Keselamatan Dalam Negeri & Anor And Five Other Cases (supra)*).
- D
- E
- F [33] Para1(1)(iii) dalam setiap akuan berkanun P55 dan P59 hingga P67 yang mengatakan ada mengemukakan karya asal dan dieksibitkan sebagai "eks. B' dengan sijil perakuan oleh pesuruhjaya sumpah adalah dari sifatnya membentuk keterangan yang substantif dan apabila dipastikan tanpa keraguan bahawa fakta yang
- G dideposkan itu tidak benar maka akuan berkanun tersebut tidak wajar diberi pengiktirafan sebagai keterangan *prima facie*. Oleh yang demikian kes *Rock Record (M) Sdn Bhd (supra)* boleh dibezakan daripada kes rayuan ini kerana dalam kes tersebut afidavit dan akuan berkanun yang diterima masuk tidak mempunyai kecacatan
- H yang material dan adalah benar kandungannya. Mahkamah ini bersetuju dengan hakim sesyen bahawa karya asal tidak semestinya dikepilkan dalam akuan berkanun dan boleh dibuktikan secara kaedah yang lain (*Rock Records & Tapes Co. Ltd. & 5 Ors v Season Karaoke Sdn Bhd & 4 Ors* [1998] 1 LNS 41) tetapi dalam kes ini
- I apabila akuan berkanun telah didapati tidak benar atas fakta yang dideposkan, maka keterangan yang tinggal berkaitan hakcipta

cumalah proses uji tayang telah dibuat tetapi akuan berkanun yang menjadi bukti hakcipta tidak menjadi konklusif untuk menjadi keterangan *prima facie*. Alasannya mudah, 'karya asal' yang dikemukakan kemudian telah tidak disahkan sebagai 'karya asal' oleh akuan berkanun dan oleh itu keistimewaan pemakaian s. 42 Akta tidak boleh dipanjangkan kepada 'karya asal' yang dikemukakan berasingan daripada akuan berkanun kecuali jika akuan berkanun tersebut memberikan penjelasan mengapa karya asal tidak dapat dikepilkan bersekali dengan akuan berkanun (*Rock Records (M) Sdn Bhd v Audio One Entertainment Sdn Bhd* [2005] 1 CLJ 200).

[34] Mahkamah ini pernah diujahkan isu yang sama dalam kes *Chuah Gim Seng & Anor lwn. PP* [2009] 1 LNS 16 yang mana mahkamah ini memutuskan oleh kerana keterangan-keterangan yang terdapat dalam kes itu jelas menunjukkan bahawa salinan karya asal telah dikepilkan bersama akuan berkanun maka isu kegagalan mengepilkan salinan karya asal adalah tidak berasas. Ini berbeza daripada kes rayuan di hadapan mahkamah ini yang jelas menunjukkan tiada salinan karya asal dikepilkan bersama akuan berkanun walau pun dalam akuan berkanun mengatakan salinan karya asal filem itu dieksibitkan sebagai 'eks. B'. Adalah menjadi tanggungjawab deponen untuk memastikan semua 'preconditions' dipatuhi olehnya dengan sempurna bagi mendapat keistimewaan menggunakan s. 42 Akta. Jika deponen memilih membuat afidavit dan bukannya akuan berkanun, peruntukan yang lebih ketat akan terpakai ke atasnya. Walau pun begitu apabila deponen memilih menggunakan akuan berkanun seperti yang dibenarkan di bawah s. 42 Akta deponen sewajarnya mematuhi setiap keperluan s. 42 Akta dan mengambil peruntukan di bawah Statutory Declarations Act 1960 dan O. 41 r. 11 Kaedah-Kedah Mahkamah Tinggi 1980 sebagai panduan dalam penyediaan dan pembuatan akuan berkanunnya.

[35] Mahkamah ini berpendapat s. 42 Akta adalah peruntukan substantif dan setiap 'preconditions' di bawahnya hendaklah dipatuhi sebelum akuan berkanun atau afidavit tersebut layak diterima sebagai eksibit bagi membentuk keterangan *prima facie* di bawah s. 42 Akta. Apa yang tidak diperuntukkan oleh s. 42 Akta hanya bentuk format akuan berkanun atau afidavit yang bermakna pembuat boleh membuat ubahsuai tetapi secara substantif peruntukan undang-undang atau kaedah-kaedah yang berkaitan dengan afidavit atau akuan berkanun hendaklah dipatuhi.

- A Pengepilan karya asal kepada akuan berkanun atau affidavit dengan itu adalah bersifat mandatori. Tiada penjelasan mengapa keperluan tersebut tidak dipatuhi.

- [36] Di atas alasan yang diberikan di atas, mahkamah ini
B mendapati terdapat kecacatan yang material terhadap P55 dan P59 hingga P67 dan dengan itu tidak boleh diterima masuk sebagai keterangan atau eksibit yang boleh membentuk keterangan *prima facie* terhadap hakcipta. Seksyen 422 Kanun Prosedur Jenayah tidak dapat memulihkan kecacatan tersebut kerana P55 dan P59
C hingga P67 adalah keterangan bersifat substantif yang material dalam pembuktian pertuduhan. Penerimaannya sebagai keterangan akan mengakibatkan kegagalan keadilan. Dengan penolakan P55 dan P59 hingga P67 maka tiada keterangan hakcipta bagi maksud s. 42 Akta yang dapat dibuktikan oleh pihak pendakwaan bagi
D Pertuduhan Pindaan Pertama, Kedua, Ketiga, Keempat, Kelima, Keenam dan Ketujuh.

- [37] Semasa rayuan ini peguam telah memilih untuk tidak menghujahkan perkara tentang ketiadaan peluang pemeriksaan
E balas ke atas pembuat perakuan berkanun. Oleh itu mahkamah ini tidak berhasrat menyentuh isu tersebut dengan mendalam. Tetapi wajar disebutkan berdasarkan nota keterangan yang terdapat dalam rekod rayuan tidak ada pada bila-bila masa peguam mengeluarkan atau menyerahkan apa-apa notis bagi pemeriksaan balas dibuat ke
F atas pembuat akuan berkanun dalam kes ini. Tiada juga apa-apa 'leave' dipohon dari mahkamah untuk pemeriksaan balas dibuat. Hakim sesyen juga tidak membuat apa-apa 'ruling' di atasnya kerana tiada permohonan sedemikian dibuat yang memerlukan 'ruling' mahkamah. Mahkamah ini merujuk kepada kes *Chong Loy Sen & Anor v. Public Prosecutor* [1986] 2 CLJ 482; [1986] CLJ
G (Rep) 832 sebagai panduan dalam perkara ini.

- Oleh kerana tidak diujahkan oleh peguam semasa rayuan ini maka mahkamah ini berpendapat isu tersebut tidak lagi material. Pun begitu mahkamah ini berpendapat oleh kerana s. 42 Akta membenarkan akuan berkanun diterima masuk sebagai keterangan tanpa perlu pembuatnya hadir sendiri memberi keterangan, maka
H isu terdapatnya 'gap' dalam kes pendakwaan atau 'adverse inference' terhadap kes pendakwaan kerana tidak memanggil pembuat akuan berkanun atau menawarkannya kepada pembelaan
I adalah tidak timbul (*Munusamy Vengadasalam v. PP* [1987] 1 CLJ 250; [1987] CLJ (Rep) 221).

[38] Di atas alasan yang mahkamah ini telah sebutkan di atas yang berkaitan dengan P55 dan P59 hingga P67 yang telah didapati terdapat kecacatan yang material, maka rayuan perayu bagi sabitan terhadap Pertuduhan Pindaan Pertama, Kedua, Ketiga, Keempat, Kelima, Keenam dan Ketujuh adalah dengan ini dibenarkan dan hukuman oleh hakim sesyen diketepikan bagi pertuduhan-pertuduhan yang disebutkan tadi.

A

B

[39] Bagi Pertuduhan Pindaan Kesembilan, Pertuduhan Pindaan Kesepuluh dan Pertuduhan Pindaan Kesebelas, mahkamah ini mendapati akuan berkanun P72, P73 dan P74 telah mematuhi kehendak s. 42 Akta dan dengan itu hakim sesyen tidak tersalah arah dirinya di sisi fakta atau undang-undang apabila memutuskan P72, P73 dan P74 diterima masuk sebagai eksibit dan membentuk keterangan *prima facie* bagi CD yang disenaraikan di pertuduhan-pertuduhan tersebut. P72 adalah bagi hakcipta ke atas lagu bertajuk 'Talk' dan 'Don't Cha & Stickwitu' di Pertuduhan Pindaan Kesembilan; P73 bagi tajuk lagu di Pertuduhan Pilihan Kesebelas dan P74 bagi tajuk lagu di Pertuduhan Pindaan Kesepuluh. Bagi P72 dan P73 pengikrar akuan berkanun bertarikh 30 Jun 2006 iaitu Lim Ker Shin telah mengepilkan sebagai eksibit 'Letter of Authorization' bagi lantikannya. Akuan berkanun P72 dan P73 juga telah mengepilkan salinan asal karya hakcipta. Bagi P74 diikrarkan oleh Wong Yuen Peng pada 20 April 2006 yang juga telah mengepilkan sebagai eksibit 'Letter of Authorization' lantikannya. Akuan berkanun P74 juga telah mengepilkan salinan karya asal hakcipta. Fakta ini disokong oleh keterangan SP4 (ms 80 rekod rayuan) dan P76 (ms 443 rekod rayuan). Tiada keterangan sebaliknya yang boleh mencabar fakta tersebut.

C

D

E

F

[40] Bagi tajuk lagu-lagu yang dibutirkan di Pertuduhan Pindaan Kesembilan tarikh penerbitan pertama (date of first publication) di Amerika Syarikat ialah pada 24 Oktober 2005 dan di Malaysia juga pada 24 Oktober 2005 (P72). Bagi tajuk lagu yang dibutirkan di Pertuduhan Pindaan Kesepuluh tarikh penerbitan pertama di Amerika Syarikat ialah pada 6 Jun 2005 dan di Malaysia pada 7 Jun 2005 (P74). Bagi tajuk-tajuk lagu di Pertuduhan Pindaan Kesebelas tarikh penerbitan pertama di Amerika Syarikat ialah pada 14 November 2005 dan di Malaysia pada 18 November 2005 (P73). Semua tarikh penerbitan ini dinyatakan dalam Akuan Berkanun P72, P73 dan P74 dan ini selari dengan s. 4 dan s. 42 Akta. SP6 telah membuat uji dengar ke atas salinan langgaran CD-CD terlibat dan keterangan SP6 telah diterima oleh hakim bicara. Mahkamah ini mendapatinya adalah teratur.

G

H

I

- A [41] Seperti yang mahkamah ini pada awalnya memutuskan bahawa tiada percanggahan yang material terhadap keterangan saksi-saksi pendakwaan SP1, SP2, SP3 dan SP9 dalam hal berkaitan serbuan dan perlakuan perayu semasa pemerhatian dan serbuan dan ketiadaan apa-apa keraguan ke atas identiti eksibit,
- B maka mahkamah ini juga memutuskan yang sama bagi unit-unit CD yang disita dan dikemukakan oleh SP9 dan SP4. SP4 telah juga menurunkan tandatangannya ke atas salinan CD langgaran dan mengecamnya di mahkamah (ms 74 rekod rayuan). Oleh itu hakim sesyen tidak khilaf dalam menerima masuk sebagai keterangan bagi
- C eksibit-eksibit tersebut.

(d) Pembelaan Perayu

- D [42] Pembelaan perayu secara ringkas ialah bahawa perayu tidak berada di gerai itu sewaktu ditangkap. Perayu menafikan cakera-cakera yang dijumpai di atas meja gerai sebagai miliknya. Saksi SD2 yang berniaga di pasar itu mengatakan perayu bukan pemilik gerai serbuan.
- E [43] Hakim Sesyen telah menimbangkan pembelaan perayu tersebut seperti yang dapat dilihat dalam penghakimannya dan beliau mendapati pembelaan perayu dan keterangan saksi SD2 adalah rekaan semata-mata (ms 136-137 rekod rayuan). Hakim sesyen mendapati pembelaan perayu itu tidak menimbulkan apa-apa keraguan munasabah ke atas kes pendakwaan. Hakim sesyen telah memberikan alasan terhadap keputusannya itu dan mahkamah ini dapati ianya tidak bertentangan dengan keterangan yang ada.
- F Dapatan fakta oleh hakim sesyen yang berpeluang secara terus melihat saksi secara audio-visual perlu diberi penghormatan oleh mahkamah yang mendengar rayuan yang tidak mempunyai
- G kelebihan sedemikian. Mahkamah di peringkat rayuan tidak boleh dengan mudahnya menggantikan dapatan mahkamah bicara tersebut dengan dapatannya sendiri kecuali mempunyai sebab yang kukuh untuk berbuat demikian dan sebab tersebut tidak terdapat dalam kes rayuan ini.
- H [44] Mahkamah ini telah melihat sama pembelaan perayu dan keterangan saksi SD2 yang terdapat di ms 105-114 rekod rayuan. Keterangan perayu dan SD2 lebih merupakan suatu penafian. Sebaliknya, pemerhatian selama 10 minit oleh SP1, SP2, SP3 dan
- I SP9 mengesahkan ada melihat perayu di gerai tersebut dan melayani pelanggan. Perayu cuba melarikan diri sewaktu serbuan dibuat. P3 yang terdapat singkatan nama perayu dijumpai di gerai

itu. Sejumlah wang tunai juga dijumpai dari perayu dan disita bersama semua semua cakera-cakera yang dipamerkan dan aparatus bagi urusniaga dapat dilaksanakan di gerai itu (P77). Mahkamah ini juga akan membuat dapatan yang sama seperti yang dibuat oleh hakim sesyen tersebut.

A

[45] Oleh yang demikian, mahkamah ini mendapati hakim sesyen tidak tersalah arah dirinya dalam menimbangkan pembelaan perayu dan telah menggunakan tahap beban pembuktian undang-undang yang betul terhadap kes pembelaan. Mahkamah ini bersetuju dengan hakim sesyen bahawa pembelaan parayu telah gagal menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan. Sabitan terhadap perayu adalah betul dan selamat dibuat untuk dikekalkan (*Mohd Hazrin Md. Sari v. PP* [2008] 5 CLJ 361).

B

C

[46] Prinsip yang diikuti oleh mahkamah yang mendengar rayuan telah diulangi dalam kes *Che Omar bin Mohd Akhir v. Public Prosecutor* [2007] 3 CLJ 281 di ms 294 di mana YA Nik Hashim FCJ mengatakan:

D

it is trite law that an appellate court should be very slow in disturbing a finding of facts by the trial judge unless such finding is clearly against the weight of evidence which is not the case here.

E

[47] Oleh yang demikian rayuan perayu bagi Pertuduhan Pindaan Kesembilan, Pertuduhan Pindaan Kesepuluh dan Pertuduhan Pindaan Kesebelas adalah ditolak dan sabitan oleh hakim sesyen bagi pertuduhan-pertuduhan yang disebutkan itu dikekalkan. Dalam hal hukuman yang dijatuhkan hakim sesyen telah memberikan pertimbangan yang wajar terhadapnya dan mahkamah ini tidak mempunyai apa-apa sebab yang kukuh atau munasabah untuk mencampuri atau mengubah hukuman tersebut. Peguam pembelaan juga tidak menghujahkan perkara ini. Oleh yang demikian hukuman oleh hakim sesyen tersebut adalah dikekalkan.

F

G

H

I

